

ministeriet står forholdsvis alene med. Vi har jo bevæget os fra en situation med folkepensionen som en pension for alle til, at to tredjedele af dem, der er på arbejdsmarkedet, om 20-30 år har en arbejdsmarkedspension med og nogle har en skattepræmieret privat opsparingsordning med. Det vil da alt andet lige betyde større forskelle end dem, vi har kendt. Jeg synes, det er fantastisk at negligere; at vi vil komme til at opleve de stadig større forskelle.

Jeg skal så sige lidt til de enkelte ordførere.

Jeg skal sige til fru Sonja Mikkelsen, at det her kan man ikke klare med en henvisning til Danmarks Statistik. Man kan heller ikke klare det med en henvisning til Socialkommissionen. Den var optaget af overførselsindkomster og ikke af ulighed og polarisering, ligesom Velfærdskommissionen vel rettelig burde have heddet Erhvervskommissionen, og som heller ikke var optaget af dette punkt. Og derfor har vi brug for en sammenhængende udredning på det her område.

Jeg skal sige til hr. Flemming Oppfeldt og fru Pia Christmas-Møller, at dermed er de vel også dækket ind.

Jeg skal ikke sige så meget til hr. Kim Behnke, for han holdt en tale, der ikke havde så meget med sagen at gøre. Jeg kunne spore en positiv interesse for SF; det synes jeg er et sundhedstegn. Men jeg opfattede ikke den store interesse hverken for at diskutere eller på anden måde være i nærheden af det forslag, det her drejer sig om. Det var mere en traditionel Fremskridtstale, der jo bliver holdt ved den her type lejligheder.

Jeg skal takke Enhedslisten for støtten til forslaget og vil så runde af med at sige, at når man nu opfatter verden i forskellige billeder, som i hvert fald regeringspartiernes ordførere og SF gør, kunne man måske også prøve at nærme sig virkeligheden ved at kigge ud i den selv.

Jeg synes, man skal være kolossalt blind, hvis man ikke kan skimte polariseringen i disse år. Vi har nogle alarmerende rapporter om udviklingen på børneområdet med stadig flere børn, der har brug for hjælp og støtte, med ventelister efter en lodret skala til de psykiatriske afdelinger rundt omkring. Man skal gå meget lidt rundt i vores byer, hvis man ikke er i stand til at udskille nogle grupper, der synligt er udtryk for en udskilning, vi ikke havde, hvis vi går 20 år tilbage, da den forrige lavindkomstkommission blev nedsat.

Man skal være fantastisk blind for ikke at se, at vi har et samfund, hvor polarisering i langt

højere grad er med til at præge det bybillede, vi ser, end den var for år tilbage. Jeg mener, at man skal benægte fremtiden, hvis man er af den overbevisning, at vi ikke vil opleve meget store uligheder blandt fremtidens ældre, medmindre vi er i stand til at foretage os noget politisk, der trækker i modsat retning.

Jeg synes, det er ærgerligt, at regeringspartierne er så overbevist om deres egne fortræffeligheder. Det er selvfølgelig på en måde en dyd, at man ikke engang er i stand til at få nogle udefra til at afgøre, hvad der er det retvisende billede i denne her diskussion, hvor nogle af os inspireret af virkeligheden selv ser polariseringen, mens andre ser, at har vi bare tålmodighed, så løser det her sig selv. Jeg synes, tålmodigheden har ført os til et punkt, hvor polariseringen er af et omfang, vi slet ikke var vidne til, hvis vi går 20 år tilbage.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Først vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at jeg er overbevist om, at de ændringer, der er sket i arbejdsmarkedslovgivningen, og som vi vel først ser de fulde virkninger af i løbet af ca. 3 år, ikke vil betyde, at flere bliver kastet ud af arbejdsmarkedsforsikringen, men at færre om muligt gør det.

Nu er der jo ikke ret mange, der overhovedet har måttet forlade a-kasse-systemet på grund af dagpengeperioden. Men det, der er pointen, og det, der er udtryk for, at regeringen bestemt ikke lader stå til og tror, at alt løser sig selv, er, at vi er helt overbevist om, at vi i langt højere grad skal udforme vores indsats som et springbræt for folk til at komme i gang, ruste dem bedre til at klare sig selv, give dem flere kvalifikationer, give dem, som vi ved i de mange år med stor arbejdsløshed kom ind i den onde cirkel, hvor arbejdsløshed avlede arbejdsløshed – jo længere ledighedsperiode, jo vanskeligere var det at komme tilbage – en chance for meget, meget tidligere, end vi har oplevet i de vanskelige år, faktisk at komme i gang igen.

Det er det, der er vores pointe. Det er det, vi tror er virkningerne af den arbejdsmarkedslovgivning, der nu er sat i søen, og derfor nægter jeg simpelt hen at anerkende den analyse, der ligger i hr. Frank Aaens indlæg, og som selvfølgelig ville være bekymrende, hvis den var en rigtig prognose.

Og så vil jeg godt sige til hr. Willy Søvndal, at jeg har meget sympati for SF's holdning til tilværelsen, men jeg har ikke ret meget sympati